

Sygn. akt XII Co 2199/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XII Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela Gminy S.

przeciwko Ł. J.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Macieja Bakalarskiego, tj. postanowienie z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie o sygn. akt Km 615/21 oddalające wniosek wierzyciela o podjęcie zawieszonoego postępowania egzekucyjnego

postanawia:

oddalić skargę

Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

UZASADNIENIE

Wierzyciel wniósł skargę na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Macieja Bakalarskiego, tj. postanowienie z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie o sygn. akt Km 615/21 oddalające wniosek wierzyciela o podjęcie zawieszonoego postępowania egzekucyjnego. Jak argument za podjęciem i prowadzeniem postępowania wskazano, że egzekucja ma polegać na eksmisji dłużnika z lokalu tymczasowego, który ten zajmuje. Zatem nie ma podstaw do stosowania art. 15 zzu ustawy z dnia 2 marca 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 374) o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (dalej ustawa o covid), zgodnie z którym w czasie zakończenia pandemii covid nie przeprowadza się eksmisji dłużników z lokali mieszkalnych.

W odpowiedzi komornik sądowy wniósł o oddalenie skargi. Wskazał, iż pojęcie użyte przez ustawodawcę w art. 115 zzu ww. ustawy „opróżnienie lokalu mieszkalnego” należy rozumieć szeroko, tj. w ujęciu ustawy o własności lokali z dnia 24.06.1994 r. (Dz.U. Nr 85, poz. 388) oraz rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Ponadto, jak komornik wskazał, w wyniku wizji lokalnej i rozpytania sąsiadów dłużnika wynika, iż lokal podlegający opróżnieniu jest faktycznie miejscem zamieszkania dłużnika. Zatem zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami nie może zostać przeprowadzona eksmisja z ww. lokalu a postępowanie egzekucyjne powinno nadal pozostać zawieszono, czym orzeczono postanowieniem z dnia 02.07.2021 r. w sprawie km 615/21.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Postępowanie egzekucyjne wszczęto w dniu 12.04.2021 r. na podstawie tytułu wykonawczego tj. Wyroku eksmisyjnego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 16.09.2020 r. w sprawie o sygn. akt XIV C 4062/19 zaopatrzonego przez ten sąd w klauzulę wykonalności w dniu 16.10.2020 r.

W dniu 02.07.2021 r. Komornik sądowy wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego w związku z art. 15 zzu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez wierzyciela. Wierzyciel pismem z dnia 12.07.2021 r wniósł pismo, którym podtrzymał wniosek egzekucyjny. W odpowiedzi komornik postanowieniem z dnia 30.07.2021 r. oddalił wniosek o kontynuację postępowania egzekucyjnego. W terminie na to rozstrzygnięcie skargę wniósł wierzyciel.

Skarga w ocenie sądu nie zasługiwała na uwzględnienie z następujących przyczyn:

W sprawie zastosowane mieć będzie art. 15zzu ust. 1 ustawy covid zgodnie z którym 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...) nie wykonuje się tytułów wykonawczych nakazujących opróżnienie lokalu mieszkalnego. Wyłączenia z ust. 2 ww. artykułu w przedmiotowej sprawie nie mogą mieć zastosowania z uwagi na to jakich okoliczności i nieruchomości dotyczą.

Co prawda przepisy kpc przewidują zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w oparciu o wyrok zaoczny w określonych przypadkach, jednak w ocenie sądu art. 15zzu ust. 1 który uniemożliwia prowadzenie postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego daje podstawę do zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Stanowi on bowiem *lex specialis* wobec przepisów kpc w tym zakresie. Takowe założenie należy poczynić z tego względu, iż ustawodawca nie przewidział w ustawie covid innych instrumentów prawnych, które wyraźnie pozwalałyby na zwieszenie egzekucji a jedynie wyłączył możliwość wykonania tytułu zezwalającego na przymusowe opróżnienie lokalu mieszkalnego.

W zakresie wąskiego lub szerokiego rozumienia pojęcia lokalu mieszkalnego użytego we wspomnianym art. 15zzu sąd stoi na stanowisku, iż uprawnione jest przyjęcie szerokiej definicji tego wyrażenia. Wynika to z celu samej ustawy covid. Jej założeniem jest swego rodzaju ochrona ludności, w szczególności w trudnej sytuacji życiowej, z uwagi na zaistniałą sytuację pandemiczną. Ustawa ta zawiera cały szereg rozwiązań mających chronić uczestników/ strony postępowań sądowych, czy egzekucyjnych. Warto wspomnieć też o treści art. 952² kpc oraz regulacji wprowadzającej ten przepis. W wyniku tych rozwiązań licytacji nieruchomości służących potrzebom mieszkaniowym w okresie pandemii nie przeprowadza się. Vide art. 952² § kpc 5. Licytacji lokalu mieszkalnego lub nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym, które służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika, nie przeprowadza się w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz 90 dni po jego zakończeniu.

Zatem całość norm wynikających tak z kpc jak i ustawy covid przemawia za szerokim ujęciem rozumienia lokalu mieszkalnego. W związku z tym za lokal ten należy uznać też pomieszczenie tymczasowe, które dla dłużnika stanowi centrum życiowe, tj. stanowi *de facto* jego lokal mieszkalny. W niniejszej sprawie stan faktyczny, potwierdzony przez komornika sądowego, pozwala uznać, iż lokal tymczasowy, którego opóźnienia domaga się wierzyciel stanowi jednocześnie lokal mieszkalny dłużnika.

Inne rozumienie (wąskie) terminu użytego przez ustawodawcę prowadziłyby do wypaczenia ochrony przyznanej m.in. dłużnikom, w związku z pandemią. Zapewnienie realizacji podstawowych potrzeb, w tym mieszkaniowych, w czasie pandemii jest jednym z głównych założeń przyjętych rozwiązań legislacyjnych.

Takiego rozumienia ww. przepisu art. 15zzu (szerokie ujęcie) nie wyłącza definicja lokalu i pomieszczenia tymczasowego zawarta w ustawie o ochronie praw lokatorów i zasobie mieszkaniowym gminy z dnia 21 czerwca 2001 r. (Dz.U. Nr 71, poz. 733).

Zgodnie z art. 2 ust 1 pkt 5a ww. ustawy za tymczasowe pomieszczenie - należy przez to rozumieć pomieszczenie nadające się do zamieszkania, posiadające dostęp do źródła zaopatrzenia w wodę i do ustępu, chociażby te urządzenia znajdowały się poza budynkiem, oświetlenie naturalne i elektryczne, możliwość ogrzewania, niezawilgocone przegrody budowlane oraz zapewniające możliwość zainstalowania urządzenia do gotowania posiłków, zapewniające co najmniej 5 m² powierzchni mieszkalnej na jedną osobę i w miarę możliwości znajdujące się w tej samej lub pobliskiej miejscowości, w której dotychczas zamieszkiwały osoby przekwaterowywane;

Ponadto na uwadze należy mieć także regulację art. 1046 § 4 kpc. Wykonując obowiązek opróżnienia lokalu służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika na podstawie tytułu wykonawczego, z którego nie wynika uprawnienie dłużnika do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu lub prawo do lokalu zamiennego, komornik usunie dłużnika do innego lokalu lub pomieszczenia, do którego dłużnikowi przysługuje tytuł prawny i w którym może on zamieszkać. Jeżeli dłużnikowi nie przysługuje tytuł prawny do innego lokalu lub pomieszczenia, w którym może zamieszkać, komornik wstrzyma się z dokonaniem czynności do czasu, gdy gmina właściwa ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu, na wniosek komornika, wskaże dłużnikowi tymczasowe pomieszczenie.

Podobnie poglądy doktryny wyraźnie wskazują na cel pomieszczenia tymczasowego: Zgodnie z komentarzem do art. 25 a ustawy Wprowadzając w 2005 r. (ustawą z 2.7.2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 172, poz. 1804) regulację tymczasowych pomieszczeń do art. 1046 KPC, ustawodawca tłumaczył, że "dokonywanie eksmisji z lokalu mieszkalnego bez dania eksmitowanemu jakiegokolwiek pomieszczenia jest niehumanitarne i z tej racji nie może być dopuszczone przez prawo. Dlatego też proponowane zmiany art. 1046 KPC przewidują obowiązek dostarczenia eksmitowanemu dłużnikowi jakiegoś pomieszczenia. Może to być pomieszczenie bardzo skromne, ale powinno być eksmitowanemu zapewnione.

Jak zauważył TK w post. sygnalizacyjnym z 4.3.2008 r. (S 2/08, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 33), regulacja dotycząca tymczasowych pomieszczeń "służy zapobieganiu eksmisjom na bruk, które uznawane są za niehumanitarne i godzące w godność człowieka". - Art. 25a OchrLokU red. Osajda 2021, wyd. 9/Pałka.

Zatem w świetle powyższego należy uznać, iż pomieszczenie tymczasowe jako niewątpliwie służące zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika podlega pod regulację art. 15zzu ust. 1 ustawy o covid z dnia 2 marca 2020 r. i nie można obecnie przeprowadzić skutecznie eksmisji dłużnika z takiego lokalu.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

SSR Marcin Kawecki

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia doręczyć:

- wierzycielowi pouczać o zażaleniu nr 8,
- dłużnikowi pouczać o zażaleniu nr 8 i odpisem skargi.
- komornikowi.

2. Zakreślić w rep. Co.

3. akta z wpływem lub z zpo za 30 dni.

Dnia 1 października 2021 r.

SSR Marcin Kawecki